

Poul Jacob Olsen, fyrrverandi javnaðartingmaður:

Nú ræður um at verja um sjálvsøgd vælfæðarrættindi

– Fiskimaðurin og samferðslan í Norðuroyggjum vóru hjartabørnini hjá Poul Jacob Olsen tey 22 árin, hann sat í tinginum

Nú eru tað seks ár síðani, at hann fór burtur úr politikki, men tað kennist beinanvegin á práttinum, at áhugin er hin sami, og kyndilin fyri javnaðarflokkinum brennir framvegis, sum hann gjørdi tey 22 árin, hann umboðaði javnaðarflokkin í Norðuroyggjum á tingi.

Tað er Poul Jacob Olsen í Klaksvík, sum vit hitta á máli. Hann var valdur á ting í 1958 og sat út í eitt fram til 1980, og so var hann inni aftur frá 1985 til 1988.

Tey góðu útróðraárin var Poul Jacob Olsen millum kendastu útróðraformenninar í Klaksvík. Hann hevði fingið gott í beinin frá pápanum Óla á Dalinum, sum førði Louisu og var virður fyri sín dugnaskap. Óli var miðvísir í at geva soninum føringin, sum skal til, um skil skal vera í útróðri, t.d. innlit í streym, og tí var tað sjálvsagt, at Poul Jacob gekk í fæðirins fótspor og fór at dríva útróðrarbát hjá Kjelbro, eftir at hann í

tríatíurum í seks ár hevði verið til skips.

Men hvussu bar tað til, at Poul Jacob Olsen fór at fáast við politikki?

– Í fyrstu atlogu var tað sóknarstýrið. Tað var undir læknastríðnum, at eg varð stillaður upp á lista, sum tey 95 prosentini gjørdi, ið vildu hava, at Halvorsen framhaldandi skuldi verða lækni í Klaksvík. Eg varð valdur, og eftir at Richard Jacobsen hevði verið formaður í eitt ár, valdu teir meg til formann hini trý árin í valskeiðnum.

Listin, eg varð valdur á, var ikki politiskur, men undan valinum í 1958 heitti javnaðarfelagið her norðuri á meg, og eg eftirlíkaði at stilla upp og varð valdur.

Fiskivinnan fremsta plássíð

Poul Jacob Olsen dylur ikki fyri, at tað var útróðurin og fiskivinnan yvirhøvur, sum stóð honum næst í tungarbeiðnum. Tað var rætti-

liga skjótt, at flokkurin gav honum álitisstørv hesum viðvíkjandi, t.d. var hann fleiri ár formaður í fiskivinnunevndini og í mong ár var hann formaður í nevndini fyri lønjavningargrunnin, valdur av landsstýrinum.

– Fyrra partin av tíðini vóru vit triggjar ferðir í samgongu við sambandsflokkinum og sjálvstýrisflokkinum, og tað var stak gott áralag. Jóhan Poulsen, Hans Iversen og Trúgví Samuelsen myndaðu sambandsflokkin, og teir vóru lættir at arbeiða saman við. Eitt orð var eitt orð, og nógv av tí, sum seinna árin hevur gjørt, at sambandsflokkurin hevur verið nógv torførrari at samstarva við, var ikki tá.

At vera útróðarmaður var ótrygg vinna. Prísirir lagaðu seg eftir heimsmarknaðinum og eftir, hvørjar útreiðslur stóðust av at arbeiða fiskin á landi. T.d. var tað so, at um arbeiðsmannalønirnar hækkaðu, so fóru fiskaprisirir

Poul Jacob Olsen var tingmaður fyri Javnaðarflokkin í 22 ár. Hann var útróðarmaður og kom eisini at virka fyri at útróðarmenn fingu betri sømdir

niður, tí keyparin hevði størri útreiðslur.

Fyri at fyrirbyggja ov stórum broytingum høvdu vit prísviðbótina. Hon var so sera lítil, men vit trifaldaðu

hana eftir stuttari tíð. Eg minnst, at tá valið nærkaðist, segði Hans Iversen við meg, at tað átti eg skyldina ella æruna fyri. Eg bað hann siga tað alment, tí so fór tað at koma mær til góða, men tað svaraði hann sjálvsagt einki til.

Ráfiskagrunnurin

Seinni arbeiði javnaðarflokkurin saman við fjóðveldisflokkinum og fólkaflokkinum, og frá tí tíðini minnst Poul Jacob Olsen m.a. ráfiskagrunnin:

– Tá lógin varð samtykt í 1975 kom grunnurin stak væl við. Oljukreppan í 1973 hevði havt við sær, at útreiðslurnar hjá útróðrarbátunum vóru stórar og at fiskaprisirir vóru lágir. Til saman gjørdi hetta, at tað ikki loysti seg at loysa.

Málið við grunninum var

at tryggja eina stóðuga inn-tøku, sum skuldi tryggja partvís við at fiskasløg við góðum prisi skuldu gjalda inn og partvís við at landskassin fíggaði.

Hvussu grunnurin fíðliga varð lagdur til rættis komst av einari neyðsemju millum teir triggjar samgonguflokkarnar, men í tí stóra og heila var talan um stórt framstig, sum útróðarmenninir vóru nøgdir við. At grunnurin gjørdist til nakað heilt annað, tá fiski-markið varð flutt út á 200 fjóðringar, og trolarnir fløymdu inn á grunnarnar, er ein onnur gongd, sum Poul Jacob Olsen heldur, at tað tók ov drúga tíð at koma burtur frá.

– Í staðin fyri at vera útróðarmonnum til hjálpar gjørdist tað so, at útróðarmenninir fíggaðu stuðningin til blígu fiskasløgini, trolarnir royndu eftir, og tað var í hvussu so er ikki upprunaliga ætlanin.

Útróðurin og fiskivinnan yvirhøvur vóru mál, sum hevði størsta áhuga hjá Poul Jacob Olsen á tingi, og tað var rættiliga skjótt, at flokkurin gav honum álitisstørv á hesum øki